

Poster 2/14 ผลการบำบัดสุราและบุหรี่แบบคู่ขนานในคลินิกรักษใจ โรงพยาบาลศรีสะเกษ

นางสุพิศ บัระพา นางศิวาภรณ์ นามพรหม

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ เป็นการศึกษาเปรียบเทียบความรู้สึกเป็นภาระและตราบาปของญาติผู้ดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีนก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคองและเปรียบเทียบความรู้สึกเป็นภาระและตราบาปของญาติผู้ดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีน ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดแบบประคับประคองกับกลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นญาติผู้ดูแลผู้มาบำบัดสารเสพติดที่ภาวะติดสารแอมเฟตามีน ระหว่างเดือนเมษายน-สิงหาคม พ.ศ.2563 จำนวน 18 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลอง 9 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มี 3 ส่วน คือแบบบันทึกข้อมูลทั่วไปแบบประเมินความรู้สึกเป็นภาระของผู้ดูแล แบบประเมินความรู้สึกเป็นตราบาปในญาติผู้ดูแล วิเคราะห์ข้อมูลด้วย สถิติเชิงพรรณนา และสถิติอนุมาน ได้แก่ Paired t-test และ Independent t-test ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยต่อความรู้สึกเป็นภาระและตราบาปของญาติผู้ดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคองพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยต่อความรู้สึกเป็นภาระเชิงอัตวิสัยและความรู้สึกเป็นตราบาปมีความแตกต่างกันทางสถิติ ส่วนความรู้สึกเป็นภาระเชิงปรนัยไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยต่อความรู้สึกเป็นภาระและตราบาปในกลุ่มทดลองก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคอง การเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยต่อความรู้สึกเป็นภาระและตราบาปของญาติผู้ดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีน จำแนกรายด้านของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการเข้าร่วมในกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคอง ผลการศึกษาพบว่า ความรู้สึกเป็นภาระ ทั้ง 2 ด้าน คือ 1)ด้านภาระเชิงปรนัย เท่ากับ 34.22 และ 26.89 ตามลำดับ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ 2)เชิงอัตวิสัย เท่ากับ 38.22 และ 28.44 ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และความรู้สึกเป็นตราบาป องค์ประกอบทั้ง 3 ด้าน คือองค์ประกอบด้านอารมณ์ ความรู้สึก องค์ประกอบด้านความคิด และองค์ประกอบด้านพฤติกรรมการแสดงออก ลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ข้อเสนอแนะ 1)โปรแกรมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคองเป็นโปรแกรมที่ใช้กระบวนการกลุ่มเพื่อการบำบัดและได้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การให้ข้อมูลซึ่งกันและกัน ซึ่งสามารถลดความเครียด ความวิตกกังวล ช่วยประคับประคองด้านจิตใจให้เกิดกำลังใจในการเผชิญปัญหา ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความคิด พฤติกรรม ความรู้สึกที่เหมาะสม ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบำบัดรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดสารแอมเฟตามีนเพิ่มขึ้น ผู้บำบัดผู้มีปัญหาสารเสพติดสามารถประยุกต์ใช้รูปแบบการทำกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคองนี้ในกลุ่มญาติผู้ดูแลหรือผู้มีปัญหาสารเสพติดอื่นต่อไป 2)จากการศึกษานี้พบว่าผลต่อความรู้สึกเป็นภาระเชิงปรนัยในญาติผู้ดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีนก่อนและหลังการเข้าร่วมกลุ่มจิตบำบัดระดับประคับประคองไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ซึ่งภาวะติดสารแอมเฟตามีนมีความซับซ้อนส่งผลต่อกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ ส่งผลกระทบต่อสุขภาพ ผู้ป่วยและครอบครัว สังคม ดังนั้นการดูแลผู้ติดสารแอมเฟตามีนจึงจำเป็นต้องมีโปรแกรมหลากหลาย และเหมาะสมตามบริบทของแต่ละราย และ

ส่งเสริมให้เกิดการดูแลด้านสังคม(Social Care) ควรมีการทำงานแบบบูรณาการกับเครือข่ายทางสังคม(Social Network) ประกอบด้วย ครอบครัว ชุมชน หน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องในการดูแลผู้มีปัญหาสารเสพติด เพื่อให้เกิดการดูแลต่อเนื่องในชุมชน ครอบครัวชุมชนเกิดการยอมรับ ลดการตีตราในสังคมทำให้ผู้ป่วยสามารถเลิกเสพยาเสพติดได้อย่างถาวร